

Arrest

nr. 233 707 van 9 maart 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46 / 1
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 2 december 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 21 november 2019 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 23 januari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 februari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE WILDE, die *loco* advocaat D. MATRAY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 22 oktober 2019 wordt door de gemeente Bierbeek aan verzoeker een aankomstverklaring (bijlage 3) afgegeven. Ingevolge de afgifte van dit document wordt hij toegelaten tot een verblijf van drie maanden, geldig tot 17 januari 2020.

1.2. Op 20 november 2019 wordt verzoeker betraft op zwartwerk. Er wordt een administratief rapport opgesteld door de politie.

1.3. Op 21 november 2019 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering afgegeven (bijlage 13septies), evenals een inreisverbod opgelegd (bijlage 13sexies). Verzoeker wordt op 28 november 2019 gerepatriëerd.

1.4. Het huidige beroep is gericht tegen het inreisverbod. Deze beslissing luidt als volgt:

(...)

Betrokkene werd gehoord door de politie van Rode op 20.11.2019 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Aan de Heer

Naam : B.

voornaam : N.

geboortedatum : 24.06.1964

geboorteplaats : <AANVULLEN - LIEUNAISSANCE>

nationaliteit : Moldavië (Rep.)

In voorkomend geval, alias:

wordt een inreisverbod voor 2 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 21.11.2019 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

x 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;

(...)

Er bestaat een risico op onderduiken:

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Een proces-verbaal werd opgemaakt te zijnen laste wegens zwartwerk. (PV HV.55.L1.004471/2019 van de politiezone van Rode, in samenwerking met de sociale inspectie.)

Redenen waarom hem een inreisverbod wordt opgelegd.

Twee jaar

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van twee jaar:

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om zonder de daartoe vereiste machtiging te werken. Gelet op al deze elementen en op het belang van de immigratiecontrole en op de bescherming van de economische en sociale belangen, is een inreisverbod van 2 jaar proportioneel.

(...)"

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft ervoor geopteerd om een synthesememorie neer te leggen. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) doet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat hij in zijn synthesememorie uiteenzet als volgt:

“11.1. Enig Middel

*Schending van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet
Schending van de materiële motiveringsplicht*

11.1.1. Artikel 74/11, §1 Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Art. 74/11.0 § 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen 1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

[2 De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien :

1° de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden;

2° de onderdaan van een derde land een huwelijk, een partnerschap of een adoptie uitsluitend heeft aangegaan om toegelaten te worden tot verblijf of om zijn recht op verblijf in het Rijk te behouden.] De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijfjaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.”

11.1.2. Artikel 74/11, §1, eerste lid VW stelt dat er rekening dient te worden gehouden met de specifieke omstandigheden eigen aan het dossier van verzoekende partij.

Immers verzoekende partij was naar België gekomen in de veronderstelling dat zij hier legaal mocht werken en dat al papieren in orde waren om alhier aan de slag te gaan. Dit was haar immers beloofd door haar werkgever. Dit blijkt tevens uit de verzekeringsdocumenten en overeenkomst die op haar naam werden opgemaakt, (stuk 3) Zij meldde haar aanwezigheid op het grondgebied bij de gemeente en kreeg een bijlage 3ter, waarom tevens vermeld wordt dat zij onbeperkt toegang had tot de arbeidsmarkt, (stuk 4)

Zij viel dan ook compleet uit de lucht toen zij werd opgemaakt en bleek dat zij niet het recht had om in België te werken.

In haar nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat de verzoekende partij wel degelijk had moeten weten dat zij niet mocht werken en zij verwijst naar een bijlage 3 dd. 22 oktober 2019 door diezelfde gemeente Bierbeek afgegeven, waarop in het Nederlands staat “arbeidsmarkt neen”. Het was nochtans diezelfde gemeente die de verzoekende partij op 13 augustus 2019 een bijlage 3ter afgaf waarop stond “arbeidsmarkt: onbeperkt” (stuk 3 verzoekende partij). Dit is toch bijzonder verwarrend en het is vreemd dat de verwerende partij hier niet op ingaat, noch hier rekening mee heeft gehouden. Aldus kan niet zomaar geconcludeerd worden dat de verzoekende partij te kwader trouw was, zoals de verwerende partij in haar nota met opmerkingen beweert.

Verzoekende partij meent dat verwerende partij rekening had moeten houden met deze aspecten en haar ten gronde had moeten horen. Had zij dat gedaan, dan zou zij hebben vastgesteld dat verzoekende partij te goeder trouw was en dat een inreisverbod van 2 jaar in casu disproportioneel is.

Er valt aldus niet te begrijpen dat verwerende partij in casu direct tot de oplegging van een termijn van twee jaar overgaat.

In haar nota met opmerkingen beweert de verwerende partij, met verwijzing naar het stuk 2, dat de verzoekende partij wel degelijk zou zijn gehoord. Het enige wat haar stuk 2 echter bevat is een administratief rapport "illegaal verblijf". Het formulier "hoorrecht" is er niet aan gehecht.

11.1.3. *Het is bijgevolg ten overvloede duidelijk dat het thans opgelegde inreisverbod op niet pertinente (leest: niet draagkrachtige) wijze werd gemotiveerd en dus een schending vormt van de materiële motiveringsplicht en artikelen 74/11, §1 van de Vreemdelingenwet.*

Het middel is ernstig en gegrond."

3.2. Verzoeker betoogt in essentie dat bij het bepalen van de duur van het inreisverbod onvoldoende rekening werd gehouden met de specifieke omstandigheden van de zaak. Hij wijst er daarbij op dat hij naar België was gekomen in de veronderstelling dat hij hier legaal mocht werken en dat zijn papieren in orde waren. Dit werd hem beloofd door zijn werkgever. Hij had verzekeringsdocumenten en een arbeidsovereenkomst op naam. Hij meldde zijn aanwezigheid op het grondgebied waarvoor hij een document "*bijlage 3ter*" heeft ontvangen, waarop tevens stond vermeld dat hij onbepaald toegang kreeg tot de arbeidsmarkt.

In de nota met opmerkingen wordt er evenwel op gewezen dat de gemeente Bierbeek aan verzoeker op 22 oktober 2019 een document aankomstverklaring "*bijlage 3*" heeft afgegeven met de vermelding "*arbeidsmarkt neen*". Verzoeker antwoordt hierop dat dit hem in verwarring heeft gebracht en dat de verwerende partij met dit element rekening diende te houden. Hij betoogt dat hij ter goede trouw was en dat een inreisverbod van twee jaar *in casu* disproportioneel is. Verder dupliceert verzoeker nog dat er geen formulier "*hoorrecht*" werd bijgevoegd.

De Raad merkt vooreerst op dat verzoeker geen enkele rechtsregel aanduidt op grond waarvan hij meent dat hij als Moldavische staatsburger in België toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt zonder daartoe gemachtigd te zijn. Verzoeker betwist als dusdanig ook niet het motief van de bestreden beslissing dat hij werd betrap op zwartwerk.

Verzoekers loutere verklaring dat hij vertrouwd op de verklaringen van zijn werkgever bieden onvoldoende grond ter verschoning. Er kan van verzoeker, die geen burger van de Unie is, in alle redelijkheid worden verwacht dat hij zich als zorgvuldig persoon op afdoende wijze informeert omtrent de verblijfs- en arbeidsreglementering wanneer deze naar een ander land trekt met de intentie er arbeid te verrichten. Waar verzoeker aanvoert dat op het document, dat hem naar aanleiding van zijn melding van aanwezigheid (*bijlage 3ter*) werd afgegeven op 13 augustus 2019, vermeld stond "*arbeidsmarkt: onbepaald*", kan verzoeker deels worden bijgetreden dat hij hierdoor werd misleid. Dit document doet evenwel geen rechten ontstaan in hoofde van verzoeker. Evenwel werd op 22 oktober 2019 aan verzoeker een nieuw document overeenkomstig bijlage 3 bij het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 overhandigd. Dit document "*verklaring van aankomst*" is overeenkomstig artikel 20 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 het verblijfsdocument dat voor drie maanden zijn verblijf dekte. Dit document vermeldt: "*arbeidsmarkt neen*". Ook al overhandigde de gemeente Bierbeek hem op 13 augustus 2019 ten onrechte een document bijlage 3ter met de vermelding "*arbeidsmarkt: onbepaald*", kon verzoeker vanaf 22 oktober 2019 niet meer onwetend zijn van het feit dat hij niet gerechtigd was om in België te werken. De controle wegens zwartwerk vond plaats op 20 november 2019. Minstens kon van verzoeker, als zorgvuldig persoon, worden verwacht dat hij zich verder zou informeren omtrent de eventuele tegenstrijdigheden die zou zijn ontstaan. Alleszins kan verzoeker niet voorhouden dat hij er op 20 november 2019 niet van op de hoogte kon zijn dat hij niet gerechtigd was om arbeid te verrichten in België. Uit verzoekers betoog blijkt ook niet dat hij pogingen zou hebben ondernomen om over de beweerde verwarring meer duidelijkheid te verkrijgen.

De Raad merkt bovendien ook op dat aan verzoeker een inreisverbod van twee jaar werd opgelegd. Artikel 74/11, §1, tweede lid, van de vreemdelingenwet voorziet in de mogelijkheid om een inreisverbod van drie jaar op te leggen. Aldus blijkt dat aan verzoeker niet de maximumtermijn werd opgelegd, ook al maakt de bestreden beslissing geen melding van enige fraude of kwade bedoelingen. Er blijkt aldus dat de verwerende partij de duur van het inreisverbod *in casu* heeft gemoduleerd naar de situatie van verzoeker en niet de maximumtermijn heeft opgelegd. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat deze duur kennelijk onredelijk is. Verzoeker voert ook geen verdere elementen aan die hij, indien hij was gehoord, had willen aanbrengen.

Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen maart tweeduizend twintig door:

dhr. C. VERHAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT